

Bilaga – yttrande

Datum: 2019-09-13

Er referens: M2019/00862/Ke

Diarienum: SSM2019-3128

Dokumentnr: SSM2019-3128-3

Handläggare: Tomas Löfgren

Telefon: 08-799 4349

Arbetsgrupp: Erica Brewitz, Mike Egan, Christoffer Forss, Marcus Gustavsson, Ninos Garis, Anders Hallman, Bengt Hedberg, Lars Hildingsson, Elisabet Höge, Jan Johansson och Aino Obenius-Mowitz.

Strålsäkerhetsmyndighetens remissynpunkter på betänkandet Ny kärntekniklag – med förtydligt ansvar (SOU 2019:16)

Sammanfattning

Strålsäkerhetsmyndigheten (SSM) är i huvudsak positiv till och tillstyrker utredningens förslag som innebär en förbättring jämfört med nuvarande lag såväl materiellt som språkligt och strukturellt.

Strålsäkerhetsmyndigheten lämnar dock några förslag till förbättringar:

- Det bör förtydligas vilka krav som gäller kärnämneskontroll.
- Använt kärnbränsle bör omfattas av strålskyddslagens definition av radioaktivt avfall.
- Införlivandet av art. 8a 1 kärnsäkerhetsdirektivet (2014/87/Euratom) ska ske med beaktande av direktivets uttalade *målsättning* att förebygga olyckor och förhindra utsläpp.
- Vissa begrepp föreslås ändras eller förtydligas samt att vissa redaktionella ändringar genomförs.

Remissynpunkter

Yttrandet är utformat enligt följande; inledningsvis redogörs för mer principiella synpunkter i löpande text och därefter kommenteras vissa paragrafer med förslag på förtydliganden eller tillägg i dessa.

Kärnämneskontroll

I 2 kap. förslaget till ny kärntekniklag regleras kärnämneskontroll skilt från kärnteknisk säkerhet. Detta innebär ett förtydligande i förhållande till nuvarande lag och överensstämmer med den praxis som utvecklas i SSM:s regelgivning. Myndigheten har dock noterat att det i vissa bestämmelser kan framstå som oklart om kraven på tillståndshavaren även omfattar frågor om kärnämneskontroll. SSM rekommenderar därför att kravbilden

kompletteras med frågor relaterade till kärnämneskontroll i de fall där de inte på ett tydligt sätt är inkluderade. Vissa sådana förslag lämnas i tabellen nedan.

Begreppet kärnämne

Huvudsyftet med att definiera kärnämne är att ringa in sådana ämnen som kan användas till kärnladdningar och därför ska omfattas av regler om fysiskt skydd och kärnämneskontroll inom EU och internationellt. Den nuvarande definitionen i kärntekniklagen (uran, plutonium, torium och annat ämne eller föreningar i vilken sådana ämnen ingår) är därför i stort sett densamma som tillämpas inom Euratom (rådets förordning 302/2005 om genomförandet av Euratoms kärnämneskontroll) och IAEA (fördraget om icke-spridning av kärnvapen).

I utredningens förslag till definition av kärnämne har uppräkningslistan av ämnen ersatts med en mer generellt utformad definition (1 kap. 9 §).

För att undvika otydlighet om vilka ämnen som i praktiken avses, förordar SSM att den nuvarande definitionen, något modifierad (se förslag i tabellen nedan), bör vara kvar. En alternativ lösning kan vara att i författningskommentaren till 1 kap. 9 § ange att de kärnämnen som avses med paragrafen i allt väsentligt är uran, plutonium och torium.

Begreppet kärnavfall

Enligt förslaget till definition av begreppet kärnavfall omfattar det *radioaktivt avfall som uppkommit i en tillståndspliktig kärnteknisk verksamhet* (1 kap. 10 §). Då lagen endast har rättsverkan på verksamheter i Sverige innebär detta att definitionen uteslutande omfattar sådant radioaktivt avfall som har uppkommit i en kärnteknisk verksamhet inom landets gränser. SSM ställer sig tveksam till en sådan begränsning av begreppet.

I 5 kap. 15 § används dessutom begreppet *utländskt kärnavfall*. Ytterligare bestämmelser med koppling till utländskt kärnavfall finns i 5 kap. 16 § 1 (kärnavfall med ursprung i ett annat land) och 1 kap. 6 § 3 (införsel av kärnavfall till Sverige).

Enligt SSM:s uppfattning omfattar inte definitionen i 1 kap. 10 § dessa ovan nämnda användningar av begreppet (utländskt) kärnavfall.

En annan konsekvens av definitionen av kärnavfall i 1 kap. 10 § (avfall som uppstått i en *tillståndspliktig kärnteknisk verksamhet*) är att det radioaktiva avfall som uppstår i en *anmälningspliktig kärnteknisk verksamhet* enligt lagen inte är kärnavfall. Om avfallet i stället ska anses vara radioaktivt avfall enligt strålskyddslagen och hanteras enligt den lagens bestämmelser bör detta ytterligare förtydligas, exempelvis genom att begränsningen till avfall från *tillståndspliktiga verksamheter* tas bort. Det problem med att det då kan uppkomma kärnavfall i icke tillståndspliktig verksamhet som anges i författningskommentaren kan istället lösas med en undantagsbestämmelse i förordningen. Det sistnämnda gäller även för anmälningspliktiga verksamheter.

En annan fråga som rör kärnavfallsbegreppet är hur saneringsavfall som uppkommer efter en olycka i en kärnteknisk anläggning ska definieras. SSM konstaterar att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) i den nationella beredskapsplanen för kärntekniska olyckor har slagit fast att allt saneringsavfall som uppkommer efter en olycka i en kärnteknisk anläggning utgör kärnavfall. Detta inkluderar saneringsavfall som uppkommer utanför den kärntekniska verksamheten. MSB hänvisar i den nationella beredskapsplanen till definitionen av kärnavfall i den nu gällande kärntekniklagen.

Av utredningen är det oklart om saneringsavfall är avsett att omfattas av begreppet kärnavfall också i den nya lagen, oavsett var det uppkommer. Det vore därför önskvärt att frågan om konsekvenserna av om saneringsavfall som uppkommer utanför den kärn-

tekniska verksamheten definieras som kärnavfall enligt kärntekniklagen eller som radioaktivt avfall enligt strålskyddslagen utreds innan den nya kärntekniklagen beslutas. Detta ökar förutsättningarna för att på ett mer ändamålsenligt sätt reglera och hantera denna typ av avfall om det skulle uppkomma.

En alternativ lösning är att i författningskommentarerna tydliggöra om saneringsavfall som uppkommer utanför den kärntekniska verksamheten utgör kärnavfall eller inte.

Använt kärnbränsle

SSM välkomnar utredningens förslag att definiera kärnavfall i överensstämmelse med strålskyddslagens definition av radioaktivt avfall och därmed på samma sätt som görs i europeisk och internationell reglering.

SSM anser inte att det finns skäl att undanta använt kärnbränsle från definitionen av radioaktivt avfall i strålskyddslagen. Om det finns krav gällande radioaktivt avfall som av någon anledning inte bör ställas på använt kärnbränsle bör dessa undantag göras i kärntekniklagen, inte i definitionen av radioaktivt avfall. SSM vill i detta sammanhang framhålla att såväl nuvarande kärntekniklag som förslaget till lag ställer krav på slutförvaring av använt kärnbränsle, dvs. det ska omhändertas som avfall.

Om undantaget i strålskyddslagen ska stå kvar bör motsvarande undantag i definitionen av kärnavfall i förslaget till kärntekniklag tas bort. Med radioaktivt avfall avses ju detsamma som i strålskyddslagen och då är använt kärnbränsle redan undantaget.

Begreppen verksamhetsutövare och tillståndshavare

SSM tillstyrker utredningens förslag att förtydliga ansvarsförhållandena för avveckling och omhändertagande av avfall genom att tydliggöra dels de skyldigheter som åvilar den som ursprungligen har drivit den kärntekniska anläggningen och i denna genererat radioaktivt avfall (benämns verksamhetsutövare i lagförslaget), dels de skyldigheter som åligger den som direkt har möjlighet att påverka de parametrar som är nödvändiga för säkerheten (benämns tillståndshavare i lagförslaget). SSM ser positivt på att den ordning som gällt i praktiken nu föreslås bli kodifierad i den nya lagen. Här vill myndigheten understryka att utredningens förslag avseende verksamhetsutövarens långsiktiga ansvar är klart och tydligt formulerat i 3 kap. 1 §.

Detsamma gäller lämpligheten i att, när det gäller det grundläggande ansvarsförhållandet för omhändertagande av avfall, tillämpa samma terminologi som används i miljöbalken (verksamhetsutövare).

Den valda terminologin med verksamhetsutövare (den som ursprungligen genererat avfallet) och tillståndshavare (den som tar hand om det), trots vad som sägs i 2 kap. 5 §, kan dock uppfattas som om det ansvar som anges i 6.a i kärnsäkerhetsdirektivet (2014/87/Euratom) inte införlivas med utredningens förslag. SSM föreslår därför att förarbetena utförligare redogör för ansvarsförhållandet mellan verksamhetsutövare och tillståndshavare så att det står klart att den valda lagtekniska lösningen är i överensstämmelse med kärnsäkerhetsdirektivet.

Tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet

I utredningens lagförslag är det oklart vilka bestämmelser som ska gälla för anmälningspliktiga verksamheter i förhållande till de tillståndspliktiga. Förslaget kan med fördel gås igenom för att klargöra denna aspekt.

Användning av vissa begrepp

När det gäller begreppet *obehörig* så föreslår SSM att det i den nya lagen och förordningen istället används begreppen *behörig* och *olovlig*.

Krav på *behörighet* ställs där t.ex. rätt kompetens behövs för att minska risken för felhandling, onödig informationsspridning (informationssäkerhet) eller där obehörig insyn ska förhindras.

Krav på att försvåra *olovlighet* ställs för att minska risk för illasinnad handling, olovligt tillträde, befattning eller förfarande med information eller material.

SSM föreslår att dessa termer används genomgående i den nya lagen och förordningen i enlighet med ovan nämnda modell.

I förslaget både till lag och förordning används begreppen *anmälningsskyldighet* och *anmälningsplikt* utan att någon skillnad i betydelse avses. Även om begreppen är synonyma bör endera av dessa användas för att undanröjda eventuella oklarheter om vad som avses.

Detsamma gäller uttryckssätten *av betydelse från säkerhetssynpunkt* och *av betydelse för säkerheten*. SSM föreslår att uttrycket *som har betydelse för säkerheten* tillämpas genomgående.

Särskilt om 2 kap. 3 §

SSM välkomnar särskilt att förslaget inkluderar lokalisering och konstruktion av kärntekniska anläggningar. Paragrafen kan dock behöva förtydligas med beaktande av vad som framförs nedan.

En frågeställning rör hur utredningen har införlivat art. 8a 1 i kärnsäkerhetsdirektivet.

Enligt SSM:s uppfattning föreligger det tveksamhet om den föreslagna lagtexten i paragrafen fullt ut speglar den målsättning som direktivet uttrycker; ”Medlemsstaterna ska säkerställa att det nationella ramverket för kärnsäkerhet innehåller krav på att kärntekniska anläggningar ska konstrueras, lokaliseras, uppföras, tas i drift, drivas och avvecklas *med målet att förebygga olyckor samt minska följderna vid en eventuell olycka och förhindra... [...]*”

Kärnsäkerhetsdirektivet uttrycker en tydlig ambition och talar om mål, medan texten i lagförslaget inte ger uttryck för någon målsättning. Enligt utredningens förslag ska en kärnkraftsreaktor konstrueras så att både tidiga och stora utsläpp förhindras om en olycka inträffar. SSM:s bedömning är att lagförslaget krav är mer långtgående än direktivets uttalade målsättning. SSM anser därför att paragrafen bör utformas så att den närmare ansluter till den målsättning som uttrycks i kärnsäkerhetsdirektivet.

Ytterligare en fråga som är kopplad till hur kärnsäkerhetsdirektivet föreslås bli införlivat i utredningens förslag är begreppet *skyddsåtgärder utanför en kärnteknisk anläggning* (2 kap. 3 § 2). SSM:s utgångspunkt är att det som avses med skrivningen utanför den kärntekniska anläggningen är *skyddsåtgärder för allmänheten*. SSM föreslår därför att lagtexten antingen ändras så att detta framgår eller att resonemanget utvecklas i författningsskomentaren.

Innebörden av verbet *ändras* i paragrafen kan med fördel exemplifieras i författningsskomentaren. Enligt SSM:s synsätt är ändring en del av konstruktion och drift av en verksamhet och inte en självständig fas i en kärnteknisk anläggnings livscykel.

Om *bearbetning* anses ingå i begreppet *hantering* bör det framgå av författningsskomentaren. I annat fall bör bearbetning läggas till i författningstexten.

Användningen av begreppen *hantera* (händelser) och *begränsa* (konsekvenser) bör ses över och användas på ett tydligare sätt. Även sabotage kan leda till radiologiska eller andra situationer som har betydelse för säkerheten (eller strålskyddet), dvs. det är en typ av händelse och inte en beskrivning av en konsekvens.

Det är inte till fullo klarlagt vad som avses med *andra händelser av betydelse för säkerheten*. Det bör antingen strykas eller ändras till *händelser eller förhållanden som kan leda till en radiologisk nödsituation*.

Harmonisering av förbudet att slutförvara utländskt radioaktivt avfall

I 5 kap. 15 § 1 c förslaget krävs ett särskilt tillstånd för att mellan- och slutförvara *utländskt kärnavfall som uppkommit vid forskning eller analyser i Sverige* av sådant material. SSM anser att motiven till den nya bestämmelsen bör förklaras närmare i författningskommentaren. Detta för att säkerställa att bestämmelserna inte kringgås t.ex. genom att definiera stora komponenter som ”provbiter”.

SSM vill i sammanhanget påpeka att en motsvarande bestämmelse även bör införas i strålskyddslagen, inte minst med beaktande av det radioaktiva avfall som kan uppstå i samband med den forskning och de analyser av utländskt material som kan komma att ske i spallationsanläggningen ESS i Lund som är under uppförande. En sådan ändring kan samordnas med de övriga ändringar av strålskyddslagen som följer av förslaget till ny kärntekniklag.

Om geologiskt slutförvar

I 1 kap. 7 § ges en definition på *geologiskt slutförvar*, vilket SSM ställer sig positiv till. Nästa gång detta begrepp används är i 3 kap. 1 § andra stycket. Av det stycket framgår att en verksamhetsutövare är ansvarig till dess att det geologiska slutförvaret har förslutits eller dispens medgivits. Något uttryckligt krav på att det faktiskt måste vara ett geologiskt slutförvar finns dock inte i någon bestämmelse i den föreslagna lagen. SSM ser gärna ett sådant förtydligande i utredningen eller författningskommentar.

Kungörelse

Av 4 kap. 18 § i utredningens förslag till kärnteknikförordning framgår att SSM ska kungöra en ansökan om godkännande enligt 5 kap. 12 § i den föreslagna kärntekniklagen. Minst 30 dagar innan beslut om godkännande ska myndigheten kungöra sitt förslag till beslut på sin webbplats.

Med få undantag (t.ex. anläggningar för slutförvaring av använt kärnbränsle och kärnavfall) kommer de flesta ärenden som kan bli aktuella enligt 5 kap. 12 kärntekniklagen att handla om godkännanden av olika mindre anläggningsändringar eller idrifttaganden (t.ex. godkännande av idrifttagande av pyrolysanläggning på Cyclife och mellanlagringsanläggningen på Barsebäck). Mot den bakgrunden föreslår SSM att skrivningen om kungörelse i 4 kap. 18 § utformas så att ett mer flexibelt förfaringssätt kan användas för att informera om frågor beroende på det förmodade allmänintresset.

Undantag från kärnämneskontroll

I författningskommentaren till 1 kap. 4 § lagförslaget, om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ifråga om kärnämne eller kärnavfall får medge undantag från lagen om det kan ske utan att syftet med lagen åsidosätts, anges att en förutsättning för undantag är att en kontroll av materialet ska vara obehövlig från kärnsäkerhetssynpunkt och att det kan undantas från kärnämneskontroll enligt internationella överenskommelser.

SSM vill i sammanhanget uppmärksamma att en förutsättning för att undanta kärnämne eller kärnavfall från lagen är att det först är undantaget från den kontroll som följer av rådets förordning 302/2005 om genomförandet av Euratoms kärnämneskontroll. Som författningskommentaren nu är formulerad kan man uppfatta att förhållandet är det omvända, och SSM föreslår därför en ändring av författningskommentaren.

Hänvisning till den nya kärntekniklagen

SSM vill uppmärksamma att en ändring med hänvisning till den nya lagen även behöver ske i lagen (2000:140) om inspektioner enligt internationella avtal om förhindrande av spridning av kärnvapen.

Synpunkter på förslaget till kärntekniklag

1 kap. Lagens syfte, innehåll och tillämpningsområde		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	<p>Både redaktionellt och materiellt bör denna syftesparagraf ses över. Den är i sig upprepande, t.ex. skrivningarna om internationella förpliktelser. Denna förpliktelse nämns för övrigt en tredje gång i 2 kap. 2 § (fast då med hänvisning till en specifik internationell överenskommelse).</p> <p>Även med beaktande av utformningen av 2 kap. 1–3 §§ bör paragrafen ses över för ökad stringens. Se också kommentaren till 2 kap. 2 § nedan.</p> <p>Förtydliganden om vad <i>ett säkert sätt</i> innebär bör utvecklas i författningskommentaren.</p> <p>Det framstår också som lite märkligt att i en inledande syftesparagraf nämna ett specifikt led i kärnbränslecykeln, nämligen avveckling.</p>	
2 §	Ingen kommentar	
3 §	Även om det framgår av författningskommentaren att uppräkningsen av relevanta lagar i paragrafen inte är uttömmande, bör det övervägas att lägga till lagen (2000:1064) om kontroll av produkter med dubbla användningsområden och av tekniskt bistånd som är högst relevant i kärntekniska sammanhang.	

4 §	Det bör, utöver möjligheten att föreskriva om undantag, framgå att det också finns en möjlighet att ge dispens (jfr 6 kap. 6 § kärnteknikförordningen).	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag <i>eller i det enskilda fallet ge dispens</i> från denna lag i fråga om kärnämne eller kärnavfall i den utsträckning det kan ske utan att syftet med lagen åsidosätts.
5 §	<p>Följande materiella och redaktionella ändringar av paragrafen föreslås.</p> <p>Gällande punkten 3 a) Också <i>upparbetning</i> bör anges för att göra uppräkningslistan mer komplett. Anläggningar för upparbetning nämns även i författningsskottet. Även om upparbetning inte är aktuellt i Sverige så är sådan verksamhet inte förbjuden. En högskola skulle t.ex. kunna testa upparbetning i liten skala.</p> <p>Gällande punkterna 3 b) samt 4 a) och 4 b) SSM föreslår att uppräkningslistan i paragrafen görs enklare.</p> <p>Formuleringarna med orden... <i>avses återtast</i> resp. <i>inte avses återtast</i> för att redogöra för de två olika typerna av förvaringsanläggningar känns onödigt krångliga för att beskriva anläggningar för mellanförvaring resp. slutförvaring.</p> <p>Att skriva termer inom parentes kan ge intrycket av att dessa ges en legaldefinition. Sannolikt har det inte varit utredningens avsikt. Mellan- och slutförvaring kan ju vara aktuellt även inom andra verksamheter än just kärnteknisk. Genom den nya skrivningen tas parenteserna bort och därmed undanröjs den eventuella olägenheten</p>	Med kärnteknisk anläggning avses i denna lag <ol style="list-style-type: none">1. kärnkraftsreaktor,2. forskningsreaktor eller annan kärnreaktor, <i>och</i>3. anläggning för<ol style="list-style-type: none">a) utvinning, bearbetning, anrikning, <i>upparbetning</i>, framställning eller hantering av kärnämne,b) hantering eller bearbetning av kärnavfall,c) <i>mellanförvaring av kärnämne eller kärnavfall, eller</i>d) <i>slutförvaring av kärnämne eller kärnavfall.</i>
6–7 §§	Inga kommentarer	

8 §	Författningskommentaren hänvisar till bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 428/2009, vilket är fel. Rätt hänvisning ska vara till Safeguard-avtalet INFCIC/193 Add.8 .	
9 §	Skillnaden mellan kärnämne och använt kärnbränsle är otydlig. Omfattas t.ex. använt kärnbränsle som inte har placerats i slutförvar i de skyldigheter som gäller avseende olovlig befattning enligt 2 kap. 6 §? Det är inte tydligt, om det inte inkluderas i kärnämne.	
10 §	En ändring behövs så att även utländskt kärnavfall omfattas av den svenska definitionen på kärnavfall (se kommentar ovan under avsnittet <i>Begreppet kärnavfall</i>). Andra stycket kan strykas om inte den föreslagna ändringen av definitionen av radioaktivt avfall i strålskyddslagen tas bort (se ovan under avsnittet <i>Använt kärnbränsle</i>).	Med <i>kärnavfall</i> avses i denna lag radioaktivt avfall som har uppkommit i en tillståndsp tillståndspålig kärnteknisk verksamhet. Första stycket gäller inte använt kärnbränsle som inte placerats i ett slutförvar.
11–12 §§	Inga kommentarer	

2 kap. Grundläggande bestämmelser om säkerhet		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	Ingen kommentar	
2 §	Det har redan i 1 kap. 1 § angivits att syftet med lagen bl.a. är att uppfylla Sveriges internationella förpliktelser. Det framstår då som märkligt att i denna paragraf bara nämna en av dessa internationella överenskommelser. Utformningen av denna paragraf behöver ses över med hänsyn till vad som har framförts ovan under avsnittet <i>Särskilt om 2 kap. 3 §</i> .	

3 §	Se kommentarer till denna paragraf under avsnitt <i>Särskilt om 2 kap. 3 §</i> .	
4 §	Kravet på djupförsvar finns redan i SSM:s föreskrifter, där det även omfattar övriga verksamheter med strålning. Något bärande skäl till att lagreglera kravet redovisas inte i betänkandet, utan det hänvisas bara till kärnsäkerhetsdirektivet som ju redan är genomfört i den delen i och med föreskrifterna. Att föra in kravet i lagen gör det svårt för SSM att upprätthålla den definition och de krav som finns i SSMFS 2018:1, utan att det tillför något.	Stryk paragrafen.
5 §	Tillståndshavarens ansvar bör även omfatta vad som sägs i 5 kap. 2 §.	Lägg till en hänvisning till 5 kap. 2 §.
6 §	<p>När det gäller kärnteknisk utrustning finns idag varken tillstånds- eller anmälningsskyldighet för innehav, hantering m.m. Däremot finns anmälningsskyldighet för produktion och ut-/införsel. För utförsel gäller även lagen om produkter med dubbla användningsområden. Kärnteknisk utrustning kan därmed tas bort från denna paragraf. Det enda som kräver tillstånd när det gäller kärnteknisk utrustning är export och det regleras i annan lagstiftning.</p> <p>SSM föreslår att begreppet förhindra ersätts med <i>försvåra</i> som också används i strålskyddsförordningen. I strikt mening kan nämligen en tillståndshavare inte garanteras att olovlig befattning kan förhindras.</p> <p>Se även ovan om SSM:s förslag om begreppen behörig och olovlig.</p>	<p>Tillståndshavaren ska svara för de åtgärder som behövs för att</p> <ol style="list-style-type: none">1. uppfylla kraven i 3 och 4 §§, och2. skydda en kärnteknisk anläggning mot obehörigt intrång, och3. förhindra försvåra olovlig- obehörig befattning med kärnteknisk utrustning, kärnämne eller kärnavfall.

<p>7 §</p>	<p>Genom att ta bort ”...i fråga om säkerheten...” inkluderas allt i lagen, även kärnämneskontroll</p>	<p>Tillståndshavaren ska</p> <ol style="list-style-type: none">1. ha en organisation för den kärntekniska verksamheten med ekonomiska, administrativa och personella resurser som är tillräckliga för att kunna fullgöra <p>a) de skyldigheter i fråga om säkerheten i verksamheten som följer av denna lag, föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och beslut som har meddelats med stöd av lagen, [...]</p>
<p>8 §</p>	<p>Tillståndshavarens värdering, verifiering och förbättring bör visserligen ske fortlöpande, men dessa aktiviteter bör trots detta föranledas av något. Tillståndshavaren kan inte förväntas ständigt bedriva dessa verksamheter. Bestämmelsens punkt 2, 3 och 4 avser förändringar i förhållanden eller kunskap. Punkt 1 avser dock inte en förändring utan något ständigt föreliggande. SSM föreslår därför att punkt 1 begränsas till just <i>förändringar</i> i förhållanden.</p> <p>SSM föreslår vidare att punkt 1 även innefattar att tillståndshavaren fortlöpande och systematiskt ska värdera och verifiera verksamheten och anläggningarna med hänsyn till de <i>lagkrav</i> under vilka verksamheten bedrivs.</p> <p>I utredningens förslag finns det endast krav på att tillståndshavaren vart tionde år ska värdera om det har tillkommit några nya krav på verksamheten och om verksamheten uppfyller samtliga krav (i samband med den återkommande helhetsbedömningen). SSM anser att lagen bör tydliggöra en förväntan om att detta ska ske fortlöpande och inte bara var tionde år. Det finns flera exempel på hur tillståndshavare har haft svårt att uppmärksamma och anamma nya eller förändrade krav i lagar och föreskrifter.</p>	<p>Tillståndshavaren ska fortlöpande och systematiskt värdera, verifiera och, så långt det är möjligt och rimligt, förbättra säkerheten och strålskyddet i verksamheten och vid anläggningar där verksamheten bedrivs med hänsyn till</p> <ol style="list-style-type: none">1. <i>förändringar</i> i de förhållanden och <i>krav</i> under vilka verksamheten bedrivs,2. hur utrustningar och anläggningar påverkas av drift och ålder <i>åldersrelaterade försämringar</i>, [...] <p><i>En värdering enligt första stycket ska också göras av hur tillståndshavaren uppfyller krav på verksamheten som följer av Sveriges internationella överenskommelser i syfte att förhindra spridning av kärnvapen och obehörig befattning med kärnämnen.</i></p>

	<p>Ett ändringsförslag är således att komplettera paragrafen så att det tydliggörs att värdering och verifiering av kravuppfyllnad är något som förväntas ske fortlöpande.</p> <p>När det gäller syftet med att ange ålder så är det inte åldern i sig som är intressant utan den försämring som kan ha uppstått till följd av ålder.</p> <p>SSM föreslår vidare att ett nytt stycke läggs till för att även aspekter som rör icke-spridning ska ingå i den systematiska värderingen.</p>	
9 §	<p>Som tillståndshavare räknas även den som t.ex. har tillstånd för transport och sådana ska rimligen inte omfattas av kravet i paragrafen. Det är därför bättre att skriva att kravet riktar sig till den som är tillståndshavare för en kärnteknisk anläggning.</p> <p>Bestämmelsens skrivning om ...en <i>ny</i> systematisk helhetsbedömning... bör ersättas med ...en <i>förnyad</i> systematisk helhetsbedömning....</p> <p>Skälet till detta är att helhetsbedömningen bör ha sitt fokus på sådant som sedan den senaste helhetsbedömning har ändrats eller som i framtiden kan komma att ändras i anläggningen eller verksamheten vid anläggningen. Detta synsätt har även regeringen anslutit sig till, vilket framgår av prop. 2016/17:157, s. 26.</p> <p>Paragrafen som är ganska lång kan med fördel delas in i två stycken.</p>	<p>Tillståndshavaren <i>Den som har tillstånd att inneha eller driva en kärnteknisk anläggning</i> ska minst vart tionde år göra en <i>förnyad</i> systematisk helhetsbedömning av säkerheten och strålskyddet i den kärntekniska verksamheten och hur dessa uppfyller kraven enligt denna lag, strålskyddslagen (2018:396) och miljöbalken samt föreskrifter som har meddelats i anslutning till och villkor som har beslutats med stöd av dessa lagar.</p> <p>I helhetsbedömningen <i>enligt första stycket</i> ska tillståndshavaren ta ställning till hur säkerheten och strålskyddet kan upprätthållas och förbättras fram till nästa helhetsbedömning eller till dess att anläggningen har friklassats i enlighet med 5 kap. 23 §. Särskild hänsyn ska tas till de omständigheter som anges i 8 § 1–4. Helhetsbedömningen och de åtgärder som den föranleder ska redovisas till den myndighet som avses i 9 kap. 1 §.</p>
10 §	Ingen kommentar	
11 §	Det bör övervägas att även lägga till strålskydd och icke-spridning till paragrafen.	Vid en konkurs som innefattar en kärnteknisk verksamhet får en konkursförvaltare inte vidta åtgärder som kan påverka säkerheten <i>eller strålskyddet</i> i den kärntekniska verksamheten <i>eller möjligheten att uppfylla krav som följer</i>

		<i>av Sveriges internationella förpliktelser i syfte att förhindra spridning av kärnvapen och obehörig befattningsmed kärnämne utan att dessa har godkänts av den myndighet som avses i 9 kap. 1 §.</i>
12 §	<p>Det bör klargöras att bemyndigandet i tredje och fjärde punkten även omfattar en möjlighet för myndigheten att besluta i det enskilda fallet (jfr 2 kap. 9 § första stycket 1 kärnteknikförordningen).</p> <p>I paragrafen används ordet <i>hur</i>. En bättre formulering är <i>omfattning av</i>.</p>	<p>Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter</p> <ol style="list-style-type: none">1. som behövs för att sådana förpliktelser ska uppfyllas som ingår i internationella överenskommelser som avses i 2 §,2. om de åtgärder som ska vidtas och den information som ska lämnas för att uppfylla kraven i 6–8 §§ och 10 §§,3. om hur <i>omfattningen av</i> en bedömning enligt 9 § ska göras, och4. om att en bedömning enligt 9 § av säkerhetsskäl ska göras oftare än vart tionde år. <p><i>Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i det enskilda fallet besluta om</i></p> <ol style="list-style-type: none">1. <i>omfattningen av en bedömning enligt 9 §, och</i>2. <i>att en bedömning enligt 9 § av säkerhetsskäl ska göras oftare än vart tionde år.</i>
13–14 §§	Inga kommentarer	

3 kap. Ansvar för avveckling och omhändertagande av avfall		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	<p>SSM anser att denna paragraf behöver förtydligas på flera punkter.</p> <p>Formuleringen ”...den som bedriver eller har bedrivit kärnteknisk verksamhet...” innebär att kravet omfattar även icke tillståndspliktig kärnteknisk verksamhet. Det är oklart om denna utökning av tillämpningen av bestämmelsen är avsedd. I annat fall bör den nuvarande begränsningen till <i>tillståndspliktiga</i> verksamheter behållas.</p>	

	<p>Flera paragrafer i 3 kap. måste justeras om den föreslagna ändringen genomförs.</p> <p>I själva författningstexten, eller i vart fall i författningskommentaren, bör hänvisning ske till bestämmelserna i strålskyddslagen om friklassning. Skälet till detta är att det i praktiken endast är det kärnavfall som inte kan friklassas som ska slutförvaras. Som paragrafen nu är utformad ska <i>allt</i> kärnavfall som har uppkommit i verksamheten slutförvaras. Paragrafen bör utformas med 5 kap. 3 § strålskyddslagen som förebild.</p> <p>Punkt 2 bör även omfatta <i>kärnämne som inte ska användas på nytt</i> (inte bara använt kärnbränsle respektive kärnavfall). Det saknas en delmängd av det som ska till slutförvar. Lagförslaget definierar inte på ett tydligt sätt de fysikaliska skillnaderna mellan kärnämne och kärnavfall varför ”kärnämne som inte ska användas på nytt” även i fortsättningen behövs för att fånga upp det avfall med höga halter kärnämne som inte utgörs av använt kärnbränsle.</p>	
2 §	<p>Svårt att förstå vad denna bestämmelse tillför. Detta görs ju redan i samband med tillståndsprövningen och övervakas kontinuerligt inom ramen för tillsynen av verksamheten. Om inte kraven är uppfyllda så får ju verksamheten inte bedrivas. Det finns inte heller något bemyndigande kopplat till paragrafen i kärnteknikförordningen.</p>	<p>Stryk paragrafen.</p>
3 §	<p>I paragrafen används formuleringen ”...system för omhändertagande och slutförvaring...” Enligt det synsätt som finns i strålskyddslagen är slutförvaring en del av omhändertagandet. Texten förslås därför utformas i likhet med strålskyddslagen.</p>	<p>En verksamhetsutövare vars ansvar enligt 1 § innefattar en kärnkraftsreaktor ska utöver det som anges i 2 § svara för att det upprättas ett program för den allsidiga forsknings- och utvecklingsverksamhet som behövs för att uppfylla skyldigheterna enligt 1 § i den utsträckning som det berör systemet för</p>

		omhändertagande hantering och slutförvaring av använt kärnbränsle och kärnavfall. [...]
4 §	SSM vill med anledning av de följdändringar som förslås i 4 § 7 lagen (2006:647) om finansiering av kärntechniska restprodukter påpeka att det kan vara nödvändigt att ha med i beräkningen de ytterligare kostnader som kan hamna på staten för den övervakning och kontroll som övergår på staten enligt 4 kap. 4 § lagförslaget.	
5 §	Ingen kommentar	
6 §	Bemyndigandet i första stycket kopplat till 2 § utnyttjas inte i kärntechnikförordningen. Dock tveksamt om det behövs (se 2 § ovan).	Stryk 2 § i första stycket.

4 kap. Statens ansvar		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 – 6 §§	Inga kommentarer	

5 kap. Tillstånd		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	I författningskommentaren till bestämmelsen står det att staten inte bedöms behöva tillstånd för ett slutligt förslutet slutförvar som den ansvarar för enligt 4 kap. 4 §. Däremot sägs inget om huruvida staten behöver tillstånd för att fullgöra sådana skyldigheter som kan följa av 4 kap. 1 § (det subsidiära ansvaret).	
2–6 §§	Inga kommentarer	
7 §	SSM konstaterar att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer också får föreskriva vad en ansökan ska inne-	

	hålla enligt 4 kap. 5 §. I sistnämnda fall avser dock föreskriftsrätten endast innehållet i en ansökan om att få försluta ett slutförvar, medan det i förevarande paragraf gäller mandatet generellt. Det bör övervägas om det verkligen finns behov av att reglera detta på två ställen – särskilt som mandatet i 7 § är just generellt.	
8–11 §§	Inga kommentarer	
12 §	I paragrafen hänvisas till krav på säkerhet som följer av lagen (dvs. kärntekniklagen) och strålskyddslagen. Sistnämnda lag avser dock strålskydd och formuleringen blir därmed missvisande.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska på ett till den kärntekniska anläggningen och verksamheten anpassat sätt kontrollera och pröva att tillståndshavaren uppfyller de krav i fråga om säkerheten som följer av denna lag, strålskyddslagen (2018:396) och föreskrifter som har meddelats i anslutning till de lagarna innan den kärntekniska anläggningen i enlighet med ett tillstånd enligt denna lag får [...]
13 §	Bestämmelsen är lite omständligt formulerad. Sista meningen bör därtill utgå då den snarare är ett motiv till bestämmelsen än ett krav.	Innan regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer i enlighet med 12 § beslutar godkänner att tillståndshavaren får påbörja ett nytt moment enligt 12 § första stycket 1–5 ska den samråda med andra myndigheter, kommuner och andra som är berörda i den omfattning det bedöms lämpligt samt ge möjlighet för dessa att lämna synpunkter. Samråd ska alltid ske om beslutet avser en större kärnteknisk anläggning. Syftet är att få ett så bra beslutsunderlag som möjligt och att ge berörda möjlighet till insyn och påverkan.
14 §	Ingen kommentar	
15 §	Om begreppet utländskt kärnavfall se kommentar ovan till 1 kap. 10 §.	
16–23 §§	Inga kommentarer	

6 kap. Anmälan		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	Ingen kommentar	

2 §	Bestämmelsen är formulerad så att den bara omfattar den vars tillstånd omfattar både innehav och drift av en kärnkraftsreaktor. Rimligen bör den gälla även om t.ex. drifttillståndet har upphört. Hänvisning till kärnämneskontroll är överflödigt eftersom allt kärnämne i princip är under internationell kontroll. Däremot kan ett förtydligande göra i författningskommentaren. SSM vill i sammanhanget förtydliga att kärnämneskontrollen i första hand regleras i Euratoms förordning 302/2005. Skrivningen om kärnämneskontroll kan alltså tas bort från paragrafen.	Den som har tillstånd att inneha och <i>eller</i> driva en kärnkraftsreaktor ska anmäla...
3–6 §§	Inga kommentarer	

7 kap. Förbud mot att ta en permanent avstängd kärnkraftsreaktor i drift		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	Ingen kommentar	

8 kap. Bestämmelser om skadeståndsansvar		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–2 §§	Inga kommentarer	

9 kap. Tillsyn		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–3 §§	Inga kommentarer	
4 §	Förmodad felskrivning; borde vara 2–5 §§	
5–6 §§	Inga kommentarer	

10 kap. Offentlig insyn		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	Punkt 1 skulle kunna omformuleras till att bli mer generell.	Den som har tillstånd att driva en sådan kärnteknisk anläggning som avses i 1 kap. 5 § ska 1. ge den lokala säkerhetsnämnd som regeringen bestämmer insyn i säkerhets- och strålskyddsarbetet vid anläggningen hur verksamheten vid anläggningen uppfyller krav som följer av denna lag eller strålskyddslagen (2018:396) och krav i föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa lagar, och [...]
2–3 §§	Inga kommentarer	

11 kap. Straffbestämmelser och sanktionsavgifter		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–3 §§	Inga kommentarer	
4 §	Överlappar delvis bestämmelsen i 8 kap. 2 § kärnteknikförordningen.	
5–17 §§	Inga kommentarer	

12 kap. Överklagande och avgifter		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–3 §§	Inga kommentarer	

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–3	Inga kommentarer	

4	Bestämmelsen skulle kunna innebära att SSM under lång tid måste hantera stora ärenden enligt gammal lagstiftning såsom ansökan om att bygga ny reaktor i Ringhals (ej återkallad ansökan) och överföring av tillstånd och dispens för Ringhals 1 och 2. Det kan ifrågasättas om detta är lämpligt. Bättre att övergå till den nya lagen och lösa eventuella övergångsproblem med anstånd eller dispens.	Ta bort bestämmelsen.
---	---	-----------------------

Synpunkter på förslaget till kärnteknikförordning

1 kap. Förordningens innehåll		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–4 §§	Inga kommentarer	
5 §	Det saknas är.	I denna förordning avses med [...] <i>anrikat uran</i> : uran där halten av isotoperna uran 233 eller uran 235 är högre än i naturligt uran, [...]

2 kap. Säkerhet i kärnteknisk verksamhet		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	Ingen kommentar	
2 §	Följdändring om vi föreslår att 2 kap. 4 § kärntekniklagen ska strykas. Termen idrifttagande används inte i vare sig nuvarande eller föreslagen kärntekniklag och kan därför tas bort. För bättre överensstämmelse med 1 kap. 5 § och 2 kap. 3 § kärntekniklagen bör även bearbetning och mellanlagring läggas till.	Strålsäkerhetsmyndigheten får meddela föreskrifter om de åtgärder som behövs för att uppfylla kraven i 2 kap. 3- och 4 §§ kärntekniklagen (2021:000) i fråga om <ol style="list-style-type: none">1. lokalisering, konstruktion, uppförande, idrifttagande, drift, ändring och avveckling av en kärnteknisk anläggning, och2. hantering, <i>bearbetning</i>, transport, <i>mellanlagring</i> och slutförvaring av kärnämne och kärnavfall.
3 §	Onödig upprepning av text från kärntekniklagen.	Strålsäkerhetsmyndigheten får meddela föreskrifter om de åtgärder som behövs för att uppfylla kraven i 2 kap. 6 § 2 och 3 <i>kärntekniklagen</i> (2021:000)-i fråga om att <ol style="list-style-type: none">1. skydda en kärnteknisk anläggning mot obehörigt intrång, och2. förhindra obehörig befattning med kärnteknisk utrustning, kärnämne eller kärnavfall.
4 §	Ingen kommentar	

5 §	Rubriken till 2 kap. 8 § är <i>Systematisk helhetsbedömning av säkerheten och strålskyddet</i> . Det är därför både onödigt och missvisande att endast nämna säkerheten i paragrafen.	Strålsäkerhetsmyndigheten får meddela föreskrifter om vad som krävs i fråga om värdering, verifiering och förbättring av säkerheten enligt 2 kap. 8 § kärntekniklagen (2021:000)
6–8 §§	Inga kommentarer	
9 §	Ordet undantag i första stycket 2 tycks ha fallit bort.	Strålsäkerhetsmyndigheten får i fråga om en sådan helhetsbedömning som avses i 2 kap. 9 § kärntekniklagen (2021:000) 1. meddela föreskrifter om eller i det enskilda fallet besluta om tidpunkten för och innehållet i en sådan helhetsbedömning, 2. meddela föreskrifter om <i>undantag</i> eller i det enskilda fallet ge dispens från kraven på en helhetsbedömning. [...]
10–11 §§	Inga kommentarer	

3 kap. Vissa bestämmelser om avveckling av och avfall från kärnteknisk verksamhet		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–3 §§	Inga kommentarer	
4 §	SSM föreslår följande korrigerings av texten. Observera också ordet <i>förhindrande</i> (skrivs förhindrade i utredningen).	För att en sådan internationell överenskommelse om slutförvaring utomlands som avses i 5 kap. 18 § kärntekniklagen (2021:000) ska kunna godtas vid en tillståndsprovning krävs det att det land där slutförvaring ska ske [...] 3. i samband med undertecknande och ratificering av <i>har undertecknat och ratificerat</i> fördraget om <i>förhindrande</i> av spridning av kärnvapen (SÖ 1970:12) med tilläggsprotokoll har inkluderat den anläggning där <i>slutförvaring av använt kärnbränsle ska ske, i ett avtal om kärnämneskontroll och dess tilläggsprotokoll med Internationella atomenergiorganet, [...]</i>
5–8 §§	Inga kommentarer	

4 kap. Tillstånd		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–2 §§	Inga kommentarer	

3 §	Med förebild från förordningen (2000:1217) om kontroll av produkter med dubbla användningsområden och av tekniskt bistånd föreslås formuleringen på <i>beräknat sätt</i> ersätts med på <i>avsett sätt</i> .	En ansökan om utförelse av kärnavfall ska innehålla uppgifter om hur materialet slutligt ska tas om hand. I fråga om material som härrör från en kärnteknisk verksamhet i Sverige ska ansökan innehålla en försäkran från den som för ut materialet från Sverige att materialet kommer att återtas av den som innehar ansvaret enligt 3 kap. 1 § kärntekniklagen (2021:000) om materialet inte kan tas om hand på beräknat <i>avsett</i> sätt
4 §	Ändringen föreslås för att stämma överens med 5 kap 15 § 2 den föreslagna lagen.	En ansökan om ett sådant tillstånd till slutförvaring utomlands som avses i 5 kap. 15 § 2 kärntekniklagen (2021:000) ska innehålla 1. uppgifter om hur <i>det använda kärnbränslet kärnamnet</i> eller kärnavfallet slutligt ska tas om hand, och [...]
5–14 §§	Inga kommentarer	
15 §	Bestämmelsen bör formuleras om för att bättre avspegla ärendets gång. Möjligen bör det läggas till något om att även ansökan ska kungöras tillsammans med miljökonsekvensbeskrivningen.	Om en miljökonsekvensbeskrivning ska tas <i>har tagits</i> fram enligt föreskrifter som avses i 13 § eller enligt ett beslut som avses i 14 §, ska Strålsäkerhetsmyndigheten kungöra beskrivningen <i>tillsammans med tillståndsansökan</i> i en ortstidning eller på annat sätt bereda den som kan beröras av verksamheten tillfälle att yttra sig. Kungörelsen ska även ske på en lämplig webbplats. [...]
16–17 §§	Inga kommentarer	
18 §	Det bör förtydligas att ansökan ska vara komplett innan den kungörs. SSM ber ju regelmässigt om kompletteringar och det vore ju kontraproduktivt att kungöra en ofärdig ansökan.	Strålsäkerhetsmyndigheten ska kungöra en ansökan om godkännande om att få påbörja ett nytt moment enligt 5 kap. 12 § kärntekniklagen (2021:000) så snart som möjligt efter det att en <i>komplett</i> ansökan inkommit.[...]

5 kap. Frågor om anmälningsskyldighet		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	Ingen kommentar	
2 §	Det kan vara bra att i paragrafen peka på den rättsliga grunden för kärnamneskontrollen.	En anmälan om avlägsnande av allt kärnbränsle och annat kärnamne som omfattas av <i>kommissionens förordning (Euratom) nr 302/2005 av den 8 februari 2005 om genomförandet av Euratoms kärnamneskontroll</i> från en permanent avstängd kärnkraftsreaktor enligt 6 kap. 2 § kärntekniklagen (2021:000) ska göras till Strålsäkerhetsmyndigheten.
3–5 §§	Inga kommentarer	

6 §	Lägg till en ny punkt 6. IAEA:s styrelse har uppmanat medlemsländerna att rapportera större mängder separerat Np och Am. Orsaken är att det finns en teoretisk möjlighet att dessa ämnen kan användas till kärnladdningar. De klassas ändå inte som kärnämne av IAEA. Sverige har tydligen anslutit sig till denna frivilliga rapportering (men vi hittar inte källdokumentet).	Var och en får, efter en anmälan till Strålsäkerhetsmyndigheten, förvärva, inneha, hantera, bearbeta, transportera eller på annat sätt ta befattning med eller till Sverige föra in [...] <i>6. separerat neptunium eller americium.</i>
7–9 §§	Inga kommentarer	
10 §	Lägg till ett stycke om strålskärmar. Dessa ingår i kärnämneskontrollen och ska inte undantas i 6 kap.	Efter en anmälan till Strålsäkerhetsmyndigheten får naturligt eller utarmat uran eller förening vari sådant uran ingår förvärfas, innehas, bearbetas, transporteras eller föras in till Sverige för 1. användning som motvikter i flygplan eller barlast i fartyg som tillverkas i Sverige, 2. framställning av strålskärmningsanordningar, 3. färgning av keramiska produkter och glas, eller 4. framställning av legering, om denna avses för annan användning än som kärnbränsle och halten av uran inte överstiger en viktprocent. Sådan anmälan till Strålsäkerhetsmyndigheten som avses i första stycket 1 behöver endast göras i samband med tillverkningen av flygplanet eller fartyget. <i>Efter en anmälan till Strålsäkerhetsmyndigheten får var och en förvärva strålskärmansordningar som innehåller naturligt eller utarmat uran eller förening vari sådant uran ingår.</i>
11–15 §§	Inga kommentarer	
6 kap. Undantag och dispenser		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–2 §§	Inga kommentarer	
3 §	Förvärv av strålskärmmar måste anmälas eftersom de ingår i kärnämneskontrollen. Därför denna ändring.	<i>Var och en får förvärva motvikt som avses i 5 kap. 10 § första stycket 1.</i>

		Var och en får, inneha, överlåta, hantera, transportera eller på annat sätt ta befattning med eller till Sverige föra in motvikt eller anordning som avses i 5 kap. 10 § <i>första stycket</i> 1 och 2 samt förvärva, inneha, överlåta, hantera, bearbeta, transportera eller på annat sätt ta befattning med eller till Sverige föra in produkt som avses i 5 kap. 10 § <i>första stycket</i> 3 och 4.
4–8 §§	Inga kommentarer	

7 kap. Tillsyn		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–2 §§	Inga kommentarer	

8 kap. Straff och överklagande		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1 §	Ingen kommentar	
2 §	Bestämmelsen överlappas av 11 kap. 4 § kärntekniklagen. Hänvisningen till 2 kap. 8 § är fel då denna bestämmelse inte innehåller något föreskriftsbemyndigande. Bör vara 2 kap. 9 § istället.	Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet åsidosätter föreskrifter som Strålsäkerhetsmyndigheten har meddelat med stöd av 2 kap. 1–4, 6 och 8 9 §§ denna förordning.
3–17 §§	Inga kommentarer	

9 kap. Tillsyn		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–6 §§	Inga kommentarer	

10 kap. Offentlig insyn		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>

1–3 §§	Inga kommentarer	
---------------	------------------	--

11 kap. Straffbestämmelser och sanktionsavgifter		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–17 §§	Inga kommentarer	

12 kap. Överklagande och avgifter		
	<i>Allmänna kommentarer</i>	<i>Kommentarer på författningstext</i>
1–3 §§	Inga kommentarer	